

16 «من کہ ایسا آن، وتی پریشنگ دیم داتگ تانکہ کیلیسایانی ہاترا شمارا اے چیزانی شاہدیا بدنت. من داوودئے ریشنگ آن و داوودئے پُشتید ہم. سُهہیے رُزناہن اِستار من آن.»

17 پاکین روہ و بانوَر گوشت: «بیا.»

ہما کہ اِشکنت، پِلْ گوشت «بیا.»

ہما کہ تُتِیگ اِنت، پِلْ کثیت،

ہما کہ لوَتوک اِنت پِلْ چہ زنداپا مُپت و بے زرا زوریت.

18 من پہ ہرکسا کہ اے کتابے پیشگوئیے لَبزان اِشکنگا اِنت، شاہدی دَہیان کہ اگن کسے اِشانی تھا چیرے گیش بکت، ہُدا

آییے سرا ہما آزاران گیش کنت کہ اے کتابے تھا نبشتہ اُنت. 19 و اگن کسے چہ کتابے پیشگوئیے ہبران چیرے در بکت، ہُدا

چہ زندئے دُرچکا و چہ پاکین شہرا کہ اے کتابے تھا آیانی بارثوا نبشتہ اِنت، آییے بہرا در کنت.

20 ہما کہ اے چیزانی شاہدیا دنت، گوشت: «ہٹو، من زوت پِداک آن.»

انچش بات. آمین. بیا، او ہُداوندین اِسا!

21 ہُداوندین اِسائے رھمت گون شما سَجھینان بات. انچش بات. آمین.

یوہنّائے اِہامے کتاب

يَشْمَا* جوڑ کنگ بوتگأت و شهر چه پهکين تلاها، چو شيشگا ساپ. 19 دیوالٹے بُرد گون هر وژين گرانهبانين سنگان سينگارگ بوتگأت. ائولي بُرد يَشْمَا، دومي نيلم، سئيمي اکيک، چارمی زُمُرد، 20 پنجمی سنگ سُلثيمان، ششمی روي، هبتمی تلاهرنگين آکوت، هشتمی بئيرل، نُهمی پُکراج، دهمی شونزين اکيک، يازدهمی پيرؤزه، دوازدهمی جموين آکوت. 21 دوازدهين دروازگ چه مُرواردا جوڑ کنگ بوتگانت، هر یک دروازگے چه یک مُروارديا و شهرتے پُراين دَمک چه پهکين تلاها جوڑ کنگ بوتگأت، چو شيشگا ساپ. 22 من اشيے تھا هج پرستشگاه نديست، چيا که پُراکين هُداوندين هُدا و گُورانڈ اشيے پرستشگاه أنت. 23 و شهرها نه رُچ پکار انت و نه ماه که آييا رُزنا بکننت، چيا که هُداے شان و شوکت اشييا رُزنا کنت و گُورانڈ اشيے چراگ انت. 24 کتوم اشيے رُزنے تھا گام جننت و زمينے بادشاه وتی شان و شوکتا اشيے تھا کارنت. 25 اشيے دروازگ هچبر رُچا بند نبت چيا که اُزدا هچبر شپ نبيت. 26 سَجْهين کتومانی شوکت و شرپ اشيے تھا آرگ بنت. 27 هج پئيمين پليتین چيز يا هما که بژناکين کار کنت و درؤگ بندنت، اُزدا پُترت نکنت، بس هما شت کنت که آيانی نام «زُدے کتابا» نبيسگ بوتگأت، هما گُورانڈے کتابا.

يوهناے إلهامے کتاب

زنداپے کتور و زندے درچک

22 رندا پریشنگا منا زنداپے کتور پيش داشت که چو بلورا ساپ أنت. چه هُدا و گُورانڈے تهتا در آيگا انت و 2 شهرتے بازارتے نياما تچان انت. کتورے اے دست و آ دستا زندے درچکے که دوازده بر و سَمَر کاريت، هر ماه چه برا بار انت و دُرچکے تاک په کتومانی ذُراه کنگا درمان أنت. 3 و هج پئيمين نالنے پَشْت نکپيت. هُدا و گُورانڈے تهت همؤدا بيت و آيیے هزمتکار آيیے هزمتا کنت. 4 آيیے چهراگ کندن و آيیے نام آيانی پيشانايگان بيت. 5 اُزدا هچبر شپ نبيت، چراگ و رُچے رُزنے زلورت نبيت، چيا که هُداوندين هُدا وت آيانی سرا وتی رُزنا دُریشيتيت و آ، اُبد تان اُبد هُکمرانی کنت.

گُدی هبر

6 پریشنگا گون من گوشت: «اے هبر پُراهتبار و راست أنت. و هُداوند، پئيشگمرانی روھے هُدايا، وتی پریشنگا ديم داتگ که آيیے هزمتکاران اے چيزان پيش بداريت که اَلما زوت بشيگی أنت.»

7 «بچار، من ايسا، زوت پيداک آن. بهتاور هما انت که همه پيشگويیے هبرانی پرمانبرداريا کنت که اے کتابا مان أنت.»

8 و من، يوهنا، هما آن که اے چيزی ایشکنگ و ديستگ أنت. وهده من ایشکت و ديست، هما پریشنگے پادانی ديمَا په سجدها کپتان که منا اے چيزی پيش داشتنت. 9 بله آييا منا گوشت: «نه، چو مکن. من هم تئیی و تئیی براتين پئيشگمرانی دُولين هزمتکارے آن و همایانی دُولينے آن که اے کتابے هبرانی مَنُک أنت. هُدايا پرستش بکن.» 10 رندا منا گوشتی: «اے کتابے پئيشگمريے هبران مُهر مجن، چيا که وهده نون نَزیک انت. 11 هما که بدی کنت، بَل اَنگت بدی کنت، هما که پليت انت، بَل اَنگت پليت انت و هما که پهريزکار انت، بَل اَنگت پهريزکاری کنت و هما که پاک و پلگار انت، بَل اَنگت پاک و پلگار انت.»

12 بچار، من ايسا زوت پيداک آن و منا مَز گون که هرکسا آيیے کارے هسابا مَز بدتيان. 13 پندات من آن و هلاسی من آن،* ائولي و آهری، بُنگيچ و آسر.

14 بهتاور هما أنت که وتی پُشاکان شُودنت تانکه چه زندے دُرچکا ورگے اجازتش ببيت و چه شهرتے دروازگان، تهتا شت بکننت. 15 بله کُچک، جادوگر، زنهکار، هُونيگ، بُتپرست و هرکس که درؤگ بنديت و گون درؤگا مهَر کنت، اے سَجْهين چه شهرها دُن بنت.

18:21 يَشْمَا گرانهبانين سينگے. 13:22 اسليگين نيشتانکا په پندات و هلاسیا يونانی زبانے ائولي و آهری آيانی نام گرگ بوتگ.

© 2022 Wycliffe Bible Translators, Inc.

گون بايبيکے رجانک کنوکين ئيمے کما

[Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

نۆکین آسمان و نۆکین زمين

21 زندا من نۆکين آسمان و نۆکين زمينے ديست چيا که ائولى آسمان و ائولى زمين گار بوتگ انتت و دريا هم نون نيست ات. 2 و من پاکين شهر ديست، نۆکين اورشليم، چه هُدائے نيمگا چه آسمانا اير آيگا ات. بانورپے ڈولا تيار کنگ و په وتى لوگ واجها سمبهننگ بوتگ ات. 3 و من بَرزین توارے اشکت که چه تهتا پيداک ات، گوشگا ات:

«بچار! هُدائے منندجاه مردمانی کزا انت،

نون آ وت آيانی کزا نندوک بيت.

آ، هُدائے مردم بنت و

هُدا وت گون آيان يکجاء بيت.

4 هُدا چه آيانی چمان هر آرسينا پهک کنت.

مرک نون پشَت نکيپت و

نه پُرس و نه زاری و نه درد بيت،

چيا که پينسريگين چيز گوستگانءت.»

5 هُما که تهتے سرا نشتگانءت، گوستی: «بچار، من سَجھين چيزان چه نۆکسرا اڈ کنان.» پدا گوستی: «نشته کن، چيا که له هير پُراھتبار و راست انت.» 6 چُش هم منا گوستی: «کار هلنتت. بندات من آن و هلاسی من آن،* بُنگيچ و آسر. هُما که تُئيگ انت، من آيا چه زندهتے چمگا مپت و بے زرا آپ ديان. 7 هُما که سؤبين بيت، له سَجھين چيزی ميراسا رست، من آيے هُدا بان و آ منی چُگ بيت. 8 بله لگور و ناباور و هُما که بۆناک انت، هؤنيگ و زنهکار و جادوگر و بُتپرست و سَجھين درؤگيند، إشانی آسر إش انت که آسے گورما گون آس و گوکرتا سؤچک ببنت. له دومى مرک انت.»

نۆکين اورشليم

9 چه هُما هپتين پريشتگان که چه گُدی هپتين آرابان پُرين هيت درپش گون ات، يکے آتک و منا گوستی: «ادا بيا، من ترا بانورا پيش داران، گورانڈے لوگانکا.» 10 آيا روهتے تها منا بلاهين و بَرزین کوهيتے سرا برت و پاکين شهر، اورشليمی پيش داشت که چه هُدائے نيمگا چه آسمانا اير آيگا ات و 11 گون هُدائے شان و شوکتا دريشگا ات. إشيے دريشناکی چؤ گرانبهانين سَنگ، اکیکے ڈولا ساپ ات. 12 بلاه و بَرزین ديوالے هستاتی و دوازه دروازگ که هر دروازگے دپا پريشتگے اؤشتانگات و دروازگے سرا نامه نشتگانءت. له إسرائيلے دوازهين کيبهانی نام انتت. 13 رۆدراتکا سے دروازگ، شمالا سے دروازگ، جنوبا سے دروازگ و رۆنددا هم سے دروازگ انتت. 14 شهرے ديوالا دوازه بُرد هستات و آيانی سرا گورانڈے دوازهين کابيدانی نام انتت، هر يکيے سرا يک نامه. 15 هُما که گون من هيرا ات، کڈ و کساس کنگی تلاهين لئے گون آتی که شهرا و آيے دروازگ و ديوالا کڈ و کساس بکت. 16 و شهر چارکُند ات، همينچک که إشيے درجی ات همينچک پُراهی. پريشتگا شهر گون لئا کڈ و کساس کرت، سرجميا کساس دو هزار و دوسد كيلوميتر* ات. دراجی، پُراهی و بَرزی يکين کڈا انتت. 17 پدا آيے ديوالی کڈ و کساس کرت. انسانی کڈ و کساسے هسابا که پريشتگ کار بندگا ات، ديوال کساس شست و پنچ ميتر* ات. 18 شهرے ديوال چه

6:21 أسليگين نشتانکا په پندات و هلاسيا يونانی زانے ائولى و آهری آبانى نام گرگ بوتگ. 16:21 أسليگين يونانى نشتانک گوستيت: دوازه هزار شادا. 17:21 أسليگين يونانى نشتانک گوستيت: يکسد و چل و چار کيوپت.

يوهئائے إلهامے کتاب

پيشلین

1 ایسا مسيهے هُما إلهام که هُدايا آيارا دات تان وتی هزمتکاران هُما چيزان پيش بداريت که آلم زوت بئیگی انتت. آيا وتی پريشتگے په وتی هزمتکار يوهئایا رثوان دات تان له إلهام آشکار ببيت. 2 يوهئایا هُما چيزانی گواهی دات که ديستگانتتی، بزانت هُدائے هير و ایسا مسيهے شاهدی. 3 بهتاور هُما انت که له پيشگويے لبران په بَرزتتوارى وانيت و بهتاور هُما انت که له پيشگويے لبران گوش دارنت و هرچه که نبیسگ بوتگ، وتی دلا دارنتش، چيا که وهذ نۆیک انت.

دُرهبات

4-6 چه يوهئائے نيمگا، په آسيائے* ذمگے هپتين کليسايان:

چه هُمایيے جندے نيمگا که هستانت، هست بوتگ و آيگی انت، چه هُما هپتين روهانی نيمگا که آيے بادشاهی تهتے دینما انت و چه وپادارین شاهد ایسا مسيهے نيمگا شمارا رهمت و ایمنی سر بات. ایسا مسيه هُما ائولى انت که چه مُردگان زندگ بوتگ و دنياے بادشاهانی هاکم انت. شان و شوکت و زور، ابد تان ابد هُمایيا سر بات که مارا دؤست داريت و گون وتی هونا مارا چه گناهان آزاتی کرتگ و دینی پيشوا و بادشاهیے جؤزی کرتگ که آيے هُداین پتے هزمتا بکنين. آنچش بات. آمين.

7 بچار، آگون جمبران پيداک انت و

هُمک چم آيا گنديت،

هُما هم که آيے جانش تُنگ تُنگ کرتگ و

زمينے سَجھين کثوم هُمایيے سئوبا پُرسیگ بنت.

هُمو، آنچش بات. آمين.

8 هُداوندین هُدا گوستيت: «بندات من آن و هلاسی من آن،* هُما که هستانت، هست بوتگ و آيگی انت، پُرواک، آ من آن.»

يوهئائے إلهامے بندات

9 من، يوهئا، شمے برات آن و هُما آزار، بادشاهی و سير و اؤپارا شمے همراه آن که مارا ایسائے نامے سئوبا رست. من هُدائے هير و ایسائے شاهديے سئوبا پتموسے جَريها اتان. 10 هُداوندے رۆچا* هُدائے روه منی دلا پُترت و من إشکت که پُشتا بَرزین تتوارے بوت، گوشيگا کرناے* تتوارے ات. 11 گوستی: «له چيزان که تتو گندے، کتابيے تها نشتنهش کن و په هپتين کليسايان

4-6:1 و هُدا، آسيائے مانا ائوگين تُکيهے رۆنددی نيمگ ات. 8:1 أسليگين نشتانکا په پندات و هلاسيا يونانى زانے ائولى و آهری آبانى نام گرگ بوتگ. 10:1 بزانت يکشپهے رۆچا. 10:1 کرنا، بزانت سُرناے ڈولین سازه.

دیمش دئے، پہ ایسُس، سَمورنا، پَرگاموم، تیاتیرہ، ساردیس، پیلادلیپا و لئودیکیاے کلیسیایان۔¹² من ہما تئوارئے نیمگا چک جت کہ گون من ہرا آت۔ من کہ چک تَرینت، ہیبت تلاہین چراگدانن دیست و¹³ چراگدانانی نیاما انسائے چُکئیے ڈولینے دیستن، ڈراجین پشکے گورا آتی کہ تان پادان آت و سینگا تلاہین پئیے بستگاتی۔¹⁴ سر و مودی چو پڑما اسپیت انتت، چو برپا اسپیت، و چمی چو آسے برانزا۔¹⁵ پادی پورہ تاپنگین برنج انتت کہ آسے کورہیا* رۆک انتت و تئواری چو بازین آپانی تئوارا آت۔¹⁶ ہیبت استاری راستین دستا آت و چہ آییے دپا دودپین تیزین زہمے در آیکا آت۔ دیمی گون وتی سرجمین رُونا چو رُچا ڈریشگا آت۔¹⁷ من کہ دیست، پورہ مُردگے بوتان و آییے پادانی دینا کپتان۔ وتی راستین دستی منی سرا ایز کرت و گوشتی: «مُرس، من اتولی و آہری آن۔¹⁸ من زندگین آن۔ من مُرتگانان و بچار، نون زندگ آن، آبد تان آبد۔ مرک و مُردگانی جھائے کلیت منا گون آنت۔¹⁹ ہمیشکا ہرچے کہ تئو دیست، ہرچے کہ انون بھیکا انت و ہرچے کہ دیمترا بیت، نبشتہش کن۔²⁰ ہپتین استار کہ تئو منی راستین دستا دیستنت، آیانی و ہپتین تلاہین چراگدانانی راز ایش انت: ہپتین استار ہپتین کلیسیایانی پریشتگ آت و ہپتین چراگدان ہپتین کلیسا آت۔»

پہ ایسُسے کلیسیا

2 پہ ایسُسے کلیسائے پریشتگا نبشتہ کن:

1 اے ہر ہماییکگ آت کہ ہپتین استاری راستین دستا آت و ہپتین تلاہین چراگدانانی نیاما گام جنگا انت۔ آ چُش گوشیت:² من تیی کاران زانان، تیی زہمتکشی و سبر و اوپارا۔ من زانان کہ تئو بدین مردمان سگت نکئے، ہمایان کہ وتا کاسید گوشتگ بلہ نوتگ آت، تئو آ مردم چکاستگ آت و دیستگ کہ درۆکبند آت۔³ مُہر اؤشتاتگے و گون سبر و اوپارے ہر چیرت پہ منی ناما سگنگ و دمت نرتگ۔⁴ بلہ منا گون تئو یک گلگے ہست انت۔ نون تئو آپئیمہ مہر کنگا نہائے کہ بنداتا کنگا اتے۔⁵ ہمیشکا یات کن کہ چہ کجا کپتگے۔ پشومان* بے و ہما کاران بکن کہ تئو بنداتا کرتگ آت۔ اگن وتی پشومانی ات زاہر نکرت، من پہ تئو پنداک آن و تیی چراگدانان چہ آییے جاگھا دور کنان۔⁶ بلہ ترا اے شری ہست انت کہ تئو ہم چہ نیکولاییتانی کاران نپرت کئے و من ہم نپرت کنان۔⁷ ہرکسا کہ گوش پیر، گوش ہداریت کہ پاکین روہ گون کلیسیایان جے گوشیت۔ ہما کہ سۆبین* بیت، من آییہ چہ زندئے ہما درچکا ورگے ہکا دئیان کہ ہدائے بہشتا انت۔

پہ سَمورنائے کلیسیا

8 پہ سَمورنائے کلیسائے پریشتگا نبشتہ کن:

1 اے ہما اتولی و آہریے ہر آنت کہ مُرتگ آت و پدا زندگ بوت۔ آ چُش گوشیت:

9 من تیی آزار و نیزگاریا سرید آن بلہ تئو ہستومند اتے۔ آ کُپران زانان کہ ہما مردمان کرتگ آت کہ وتا یھودی گوشنت بلہ یھودی نہ آت۔ آ شئیتانے کنیسہ* آت۔¹⁰ چہ آ یۆکین آزاران مُرس۔ بچار، شئیتان چہ شما لھتینا پہ شمے چکاسگا زندانا کنت و تئو تان دہ رُچا آزار دئیگ بے۔ تان مرکے ساھتا وپادار بے و من ترا زندئے تاجا دئیان۔

15:1 کورہ، بران جاگھے کہ آسے تھا کونزگ، مٹ و دگہ چیر پچنت۔ 5:2 پشومان بھیک، بران تئوبہ کنگ۔ 7:2 سۆبین، بران پیرۆز، کامیاب۔ 9:2 کنیسہ، بران یھودیانی پرستشگا۔

ہزارین سال

20 رندا من پریشتگے دیست کہ چہ آسمانا ایز آیکا آت۔ آییہ جُھلین تھرونے کلیت و مزنین زمزیلے دستا آت۔² و آییہ اژدیا گپت و پہ ہزار سالو بست، بران ہما کدیمی مار کہ ایلبس و شئیتان انت۔³ جُھلین تھرونے تھا دئوری دات و تھرونے دپی کُیل کرت و مُہر جت کہ تان اے ہزارین سال پورہ مینت، آ دگہ برے کئومان زد دات مکتت۔ چہ ہزارین سالان و رندا، آلمہ شئیتان پہ کُئین وھدیا آرات کنگ بیت۔

4 رندا من تھت دیست و آ کہ تھتانی سرا نیشتگ انتت، آیان دادرسیے اھتیار دئیگ بوت۔ و من ہمایانی ارواہ دیستنت کہ آیانی سر پہ ایسائے بارئو شاھدی دئیگ و ہدائے ہبرئے سئو با بَرگ بوتگ انتت، ہمایانی کہ رستر و آییے بئش سجدہ نکرتگ آت و وتی پیشانیگ یا دستے سرا آییے نشانیش نرتگ آت۔ آ پدا زندگ بوتنت و پہ ہزار سالو گون مسیہا ہکمرانی ایش کرت۔⁵ اے اتولی جاہ جنگ انت۔ پشوت کپتگین مُردگ، تان ہما وھدا پدا زندگ بوتنت کہ اے ہزارین سال پورہ نوتگ انتت۔⁶ بھتاور و پاک و پلگار آت ہما کہ اے اتولی جاہ جنگا شریک بنت، دومی مرکا آیانی سرا ہچ اھتیار نیست و آ، چہ ہدا و مسیہے نیمگا دینی پئشوا جۆز بنت و گون مسیہا تان ہزار سالو ہکمرانی کنت۔

شئیتانے گدی سزا

7 وھدے ہزارین سال سرجم بنت، شئیتان چہ وتی بندبجھا آرات کنگ بیت و⁸ زمینے چارین کُندان نیشتگین کئومانی زد دئیگا رثوت کہ آجوج و ماجوج آت۔ ایشان پہ جُنگا مچ کنت۔ اے دریائے ریکانی کساسا باز بنت۔⁹ اے سچھین کئوم دیم پہ زمینے پُراھین پنا بُرژاد بوتنت و ہدائے پلگار تگین مردمانی اُرد* و دؤستناکین شہرش چپ و چاگرد کرت، بلہ آسے چہ آسمانا جھلا د آتک و ایزی بُرتنت۔¹⁰ پدا ایشانی زد دئیوک، ایلبس، آس و گوکرتے گورما دئور دئیگ بوت، ہمؤدا کہ رستر و درۆکین پئیکمبر آت۔ ایشان، شپ و رۆچ، آبد تان آبد آزاب رسیت۔

بلاہین اسپیتین تھت

11 رندا من بلاہین اسپیتین تھتے دیست و ہما ہم کہ تھتے سرا نیشتگ آت۔ زمین و آسمان چہ آییے دینا تکتنت و پہ زمین و آسمانا ہچ جاگھے پشنت نکپت۔¹² من مُردگ دیستنت، مزن و کسان، کہ تھتے دینا اؤشتاتگ انتت۔ کتاب پیچ کنگ بوتنت و دگہ کتابے ہم پیچ کنگ بوت، «زندئے کتاب»۔ مُردگ وتی کرتگین کارانی ہسابا دادرسی کنگ بوتنت، ہما کارانی ہسابا کہ کتابانی تھا نیشتگ آت۔¹³ دریایا وتی لاپے مُردگ در کرتنت و مرک و مُردگانی جھانا ہم وتی توکے مُردگ در کرتنت و ہر یکے وتی کرتگین کارانی ہسابا دادرسی کنگ بوت۔¹⁴ مرک و مُردگانی جھان، آسے گورما دئور دئیگ بوتنت۔ اے آسے گورم، دومی مرک انت۔¹⁵ اگن کسپے نام «زندئے کتابے» تھا نبشتہ نہ ات، آ، آسے گورما دئور دئیگ بوت۔

پہ گورا کنگا دئیگ بوتگ.»

لیلمین گڈ، ہڈائے پلگار تگین مردمانی پھریزکاری آنت.

9 پدا پریشٹگا منا گوشت: «نبشته کن: بہتاور آنت ہما کہ گورانڈئے سورئے شاما لوٹگ بوتگانٹ.» پدا گوشتی: «اے ہڈائے راستین ہیر آنت.»

10 نون من آئیے پادانی دینما سجدہ کنگا کپتان، بلہ منا گوشتی: «چو مکن، من ہم تئی و تئی براتانی ڈولین ہزمتکارے آن کہ ایسائے شادیا دینت. ہڈایا پرستش کن. ایسائے بارٹوا شادی دئیگ پیگمیرے جٹوہر آنت.»

رستر پرؤش وارت

11 من دیست کہ آسمائے دپ پیچ آنت و منی دینما اسپیتین اسپ و اسپسوارے. اسپسوارے نام «وپادار و راست» آت. پہ آدل دادرسی کنت و پہ آدل جنگ ہم کنت. 12 آئیے چم چو روکین آسا آنت و بازین تاجے سرا آتی. آئیے سرگے سرا نامے نبشته آت کہ آئیے جدا آید، دگہ کتا اے نام نزانت. 13 آئیہ ہونا مینتگین کباہے گورا آت و نامی «ہڈائے گال» آت. 14 آسمانی پئوج، ہمایئے پُشتا گون آنت، اسپیتین اسپان سوار و سپا و اسپیتین لیلمین پؤشاک گورا.

15 چہ اسپسوارے دپا تیزین زہمے در آیکا آنت تانکہ گون ایشیا کتومان بجت و گون آستین آسایا آینی سرا ہکمرانی بکت. آ، پُرواکین ہڈائے گرب و ہڑمے شرابکشی ہموزا لگت دئیگا آنت. 16 آئیے کباہ و رائے سرا نامے نبشته آنت: «بادشاہانی بادشاہ و ہڈاوندانی ہڈاوند.»

17 پدا من دیست کہ پریشٹگے روچے تہا اوشتاتگ. گون برزین توارتا سچھین مرگانی نیمگا کوکاری کرت کہ آسمائے نیاما بال آنت:

«بیایت و پہ ہڈائے مزین شاما مچ بیت،

18 تانکہ شما بادشاہانی گوشت،

سالارانی گوشت،

پُرواکین مردمانی گوشت،

اسپ و اسپسوارانی گوشت،

سچھین مردمانی گوشت،

آزات و گلامانی و کسان و مزینانی گوشتا بوریت.»

19 نون من رستر دیست و زمینے بادشاہ و آینی پئوج ہم دیستنت کہ گون اسپسوار و آئیے پئوجا پہ جڈگا مچ بوتگانٹ. 20 و

رستر، ہما دروگین پیگمیرے ہماہیا گرگ بوت کہ رسترے دینما مڑجھی پیش داشتگانٹ. گون اے مڑجھان، آئیہ ہما رد

دانگانٹ کہ رسترے نشانیش زرتگانٹ و آئیے بٹیش سجدہ کرتگانٹ. دوین، زندگا ہما گورما* دئور دئیگ بوتگانٹ کہ گون آس و گوکرتا بُن آت. 21 آ دگہ پئوجی گون اسپسوارے زہما کہ چہ آئیے دپا در آیکا آت کُشگ بوتنت و سچھین مرگان و تا چہ آینی گوشتا سیرلاپ کرت.

11 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسایان چے گوشت. ہرکس کہ سؤین بیت، چہ دومی مرکا ہچ تاوانے ننگدیت.

پہ پرگامومے کلیسیا

12 پہ پرگامومے کلیسائے پریشٹگا نبشته کن:

اے ہمایئے ہیر آنت کہ دودپین تیزین زہمی گون آنت. آ چُش گوشت:

13 من زانان تئو کجا جھمند آئے، ہمؤدا کہ شغیتائے تہت آنت، بلہ تئو منی نام مہر داشتگ. تئو منی وپادارین شاد، آنتیپاسے وھدا ہم منی سرا باور کنگا انکار نکرت، ہما آنتیپاس کہ شمے نیاما کُشگ بوت، ہمؤدا کہ شغیتان جھمند آنت.

14 بلہ منا گون تئو لھتین کُگ ہست. تئی کزا لھتین مردم ہست کہ بلیامے تالمیے متوک آنت. بلیاما بالاک سوج دات کہ پہ اسرائیلے چُگان دامے چیر بگیجیت کہ اسرائیلے چُگ، پہ بٹان کرتگین کُربانیگان بورنت و بیراہ و رھندین ویت و واب بکننت.

15 ہمے پیمتا تئی کزا دگہ لھتین چُشین ہم ہست کہ نیکولاییتانی تالمیے متوک آنت. 16 پمیشکا، پشومان بے، اگن نہ من پہ تئو زوت پیداک آن و گون وتی دپے زہما آینی ہلاپا جُگے بُمکیچ کنان.

17 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسایان چے گوشت. ہما کہ سؤین بیت، من آئیہ چہ چیر و پناہین منّا* بھرے دبان. من آ مردما اسپیتین سنگے ہم دبان کہ آئیے سرا نوکین نامے نبشته آنت. اے ناما تھنا ہما زانت کہ آئیہ دئیگ بیت.

پہ تیاتیرھئے کلیسیا

18 پہ تیاتیرھئے کلیسائے پریشٹگا نبشته کن:

اے ہڈائے چُکے ہیر آنت، ہمایئے کہ چمی چو آسے برانزا آنت و پادی پورہ تاپتگین برنج. آ چُش گوشت:

19 من تئی کاران زانان، تئی مہر و ایمان، ہزمت و سبر و اؤپارا. تئو ائون چہ آکاران گیشتر کنگا آئے کہ ہندانا کرتگانٹ.

20 بلہ منا چہ تئو یک گُگے ہست کہ تئو ہما جنین، ایزابلہ سگگا آئے کہ وتا پیگمیرے گوشت. آ تالمی دئیگا آنت و منی

ہزمتکاران گُمرہ کنگا آنت. آیان بیراہ و رھندین ویت و واب و ہما کُربانیگانی ورگے سؤجا دئیگا آنت کہ پہ بٹان کنگ بوتگانٹ.

21 من آیارا وھد دانگ کہ بلکین پشومان بیبت، بلہ آچہ وتی زہکاریا پشومان بیبگ نلؤٹیت. 22 بچار، من آئیہ تھتے باھوٹ کنان

و ہما کہ گون آئیہ زنا کنگا آنت، آیان سکین آزابیتے تہا دئور دبان، اگن آئیے کارانی رندگیری ایش یلہ ندادت و پشومان نبوتنت.

23 من آئیے چُگان ویا دبان و کُشان، گُرا سچھین کلیسا زانت کہ من ہما آن کہ دل و ہنیالانی ہالان در گنجیت و من شما

ہرکسا آئیے کارانی ہسایا مڑ دبان.

24 بلہ تیاتیرھئے اے دگہ مردم، شما کہ اے تالمیے متوک نہایت و «شغیتائے جھلین رازان»، انچش کہ لھتین گوشت، شریا

سرید نہایت، اے گپان شمارا گوشان: «شمے سرا دگہ گرائین بارے نلڈان، 25 بلہ ہما چیزانی سرا کہ شما وتا مہر داشتگ، تان

منی آیکا وتا انچش بداریت.»

26 ہما کہ سۆبِنَ بیت و تان آہرا منی کاران کنت، من آیسا کتومانى سرا واک و ایتیار دئیان. 27 آگۆن آسنین آسانا انچۆ کتومانى سرا هُکمرانى کنت کہ کونزگ پروشگ بنت. 28 انچین ایتیارے چه منی پتے نیتگا منا رستگ. من آیسا سُهَبے ایتارا هم دئیان. 29 هرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گۆن کلیسایان جے گوشیت.

پہ ساردیسے کلیسیا

3 پہ ساردیسے کلیسائے پریشتگا نبشته کن:

اے ہمایئے ہبر آنت کہ ہپتین ایتار و ہڈائے ہپتین روہی گۆن آنت. آچش گوشیت:

من تئیی کاران زانان. تنو نامے در آورتگ کہ زندگ ائے، بلہ آسلا مُرتگتے. 2 آگاہ بئے و ہما چیزان مہر و مہکم کن کہ آنگت پُشت کپنگ آنت بلہ مرگی آنت. چیا کہ من تئیی کار دیستگ آنت کہ منی ہڈائے چمان کامل نہ آنت. 3 گۆرا تنوہ کن و ہرچے کہ ترا رستگ و تنو ایشکتگ یاتش کن و مہرش بدار. اگن آگاہ نبوتے، من دُزکایہ کایان و تنو ہج سرید بئے کہ من چه و ہدا پہ تنو کایان. 4 بلہ ترا ساردیسا لہتین مردم ہست کہ وتی پۆشاکش پلین نکرگت آنت، آ اسپت پۆش بنت و گۆن من گام جنت چیا کہ کرزت. 5 هرکس کہ سۆبِنَ بیت، ہیشانی دُئولا اسپت پۆش بیت. من آییے ناما ہجر چه «زندے کتابا» گار نکنان و وتی پت و پتے پریشتگانی دینا آیسا مٹان. 6 هرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گۆن کلیسایان جے گوشیت.

پہ پیلادلیپائے کلیسیا

7 پہ پیلادلیپائے کلیسائے پریشتگا نبشته کن:

اے ہبر ہمایئیک آنت کہ پاک و راست ایت، ہمایئیک کہ داودے کلیتی دستا ایت. آ چیزا کہ آ پیج بکت، کسئی بند کرت نکنت و آ چیزا کہ آ بند بکت، کسئی پیج کرت نکنت. آچش گوشیت:

8 من تئیی کاران زانان. بچار، من تئیی دینا پیچن دروازگے ایشتگ کہ کسئی بند کرت نکنت، چیا کہ تئیی زور کم ایت و آنگت تنو منی ہبر مٹنگ و چه منی ناما انکار نکرگت. 9 بچار، من چه شتینائے کنیسہے مردمان لہتین ترا دئیان، چه ہمایان کہ وتا بھودے گوشنت بلہ بھودے نہ آنت و درۆگ بندنت. بچار، من آیان پرمايان، آ کاینت، تئیی پادانی دینا کپنت و سرید بنت کہ من ترا دؤست داشتگ. 10 تنو منی ہکم مٹنگ و سیر و ازیار کرتگ، پمیشکا من ہم ترا چه دادرسیئے * ساہتا رکتینان کہ پہ زمینے سرا نشتگینانی چکاسگا سَجھین دنیایا آیکگی ایت.

11 من زوت پینداک آن. ہرچے کہ ترا ہست، مہرش بدار تانکہ کس تئیی تاجا پیچ مگیبت. 12 ہما کہ سۆبِنَ بیت، من آیسا وتی ہڈائے پرستشگاہئے مٹکے * جۆر کنان و آ پدا ہجر چه پرستشگاہا در تئییبت. من آییے سرا وتی ہدا و وتی ہڈائے شہر، نوکین اورشلیمے ناما و وتی نوکین ناما نبشته کنان. نوکین اورشلیم چه منی ہڈائے نیتگا، چه آسمانا ایز کتیت. 13 هرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گۆن کلیسایان جے گوشیت.

پدا ہجر تئیی تھا ندریشیت.
سالونک و بانۆری تنوارے
پدا ہجر تئیی تھا ایشکتگ نبیت،
چیا کہ تئیی سٹوداگر زمینے سکین مزین مردم بوتگ آنت و
تئیی جادوگریئے سٹوبا، سَجھین کٹوم رَد دئیگ بوتگ آنت.
24 پیگمبر و ہڈائے پلگارتگین مردم و هرکس کہ دنیائے تھا کُشگ بوتگ،
آیانی ہون اے شہرے تھا در کپت.»

بابلے کپگے سرا ہڈائے شگر

19 چه اے چیزان و رند من انچین مزین تنوارے ایشکت، گوشیکا آسمانا سکین بلاہین مچییئے تنوار آت، گوشکا اتنت: «ہداوندا بنازنیت، ہللیویا.

رکتینگ و شوکت و زور مئے ہڈائیگ آنت،
2 چیا کہ آییے دادرسی راست و پہ آدل آنت.
آیسا ہما مزین کھبگ سزا داتگ
کہ زمینی گۆن وتی زہکاریان گمراہ کرتگ آت.
ہڈایا چه آیسا وتی ہزمتکارانی ہونے بیر گپتگ.»
3 و آیان یک رندے پدا گوشت:

«ہداوندا بنازنیت، ہللیویا.

آید تان آبد چه آیسا دوت چست بیت.»

4 پدا بیست و چارین کماش و چارین سہدار دیم پہ چیر کپنتت. تہئے سرا نشتگین ہڈا ایش پرستش کرت، گوشیتش: «آمین. ہداوندا بنازنیت، ہللیویا.»

5 گۆرا چه تہتا تنوارے آتک، گوشیت:

«مئے ہڈائے تنوسیا بکنیت،

او آییے سَجھین ہزمتکاران

او سَجھین ہڈائرسان،

کسان و مز!»

6 پدا من انچین تنوار ایشکت کہ چۆ مزین مچی و بازین آپ و ترندین گردانی تنوارا اتنت کہ گوشیتش: «ہداوندا بنازنیت، ہللیویا.

چیا کہ مئے پرواکین ہداوندین ہدا ہکمرانی کنت.

7 گل ببین و شادھی بکنین و

ہمایا شان و شوکت بدئیین،

چیا کہ گۆرانڈے سورے و ہدا آتکگ و

آییے بانؤرا وتا تیار کرتگ.

8 آیسا لیلمین، رُزنا و سپاین گُد،

پہ لئودیکئیائے کلیسیایا

14 پہ لئودیکئیائے کلیسائے پریشنگا نبشتہ کن:

اے ہیر «آمین»*، وپادار و راستین شاہد، ہڈائے اڈ کرتگینانی سرچمگئے ہیر آنت۔ آچش گوشیت:

15 من تئی کاران زانان کہ تئو نہ سردمہر ائے و نہ گرم جوش۔ ڈرنگنا تئو یا سارت بوتینئے یا گرم۔ 16 نون کہ تئو شیرگرم ائے، نہ گرم ائے و نہ سارت، پمیشکا من ترا چہ وتی دپا شانان۔ 17 تئو گوشئے کہ «من هستومند آن، من مال و دولت کنتگ و منا ہچ چیرئے زلورت نہانت»، بلہ تئو سرپد نہائے کہ بدہال، بڑگ، نیزگار، کور و جاندر ائے۔ 18 من ترا نسیہت کنان کہ چہ من آسا تاپتگین تلاء پہ بہا بزور تانکہ هستومند بئے، اسپیتین پڑشاک پہ بہا بزور و گورا کن کہ تئی بینگین جاندری چیر بیت و پہ وتی چمان ملہ پہ بہا بزور و چمان بمش تانکہ دیست بکنئے۔

19 من ہمایان نہر دئیان و ادب کنان کہ منا دؤست آنت۔ پمیشکا زوت کن، پہ دل پشومان بئے۔ 20 بچار، من دروازگئے دپا اؤشتاتگان و ٹنگا آن۔ اگن کسے منی تتوارا ایشکت و دروازگا پچ کنت، من تھا کایان۔ من گون آیا و آگون من وراک وارت۔ 21 ہما کہ سوبین بیت، من آیا گون وت، وتی تھتے سرا نندگئے ہکا دئیان، ہے پیما کہ من سوبین بوتان و گون وتی پتا، آییئے تھتے سرا نشتان۔ 22 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسیایان چے گوشیت۔

آرشا تھتے

4 چہ ایشان و رند من چارت تہ آسمانا دروازگے پچ انت و ہما کرائے ڈولین تتوار کہ من پیسرا ایشکتگات گون من ہیرا انت۔ گوشگا ات: «ادا بُزاد بیا کہ من ترا پیش داران چہ اے چیران و رند آما چے بیگی انت.» 2 ہما دمانا ہڈائے روہ منی دلا پُرت و من دیست تہ آرشا تھتے ایر انت و یکے تھتے سرا نشتگ۔ 3 آ کہ تھتے سرا نشتگات، گندگا پشم و روبیئے سنگئے رنگ ات و زُمردِ پیمین سنجیا* تھتے چپ و چاگرد گیتگات۔ 4 اے تھتے چپ و چاگردا بیست و چار تہت ایر ات و بیست و چار کماش آیانے سرا نشتگات۔ کماشان اسپیتین پڑشاک گورا ات و تلاہین تاجش سرا ات۔ 5 چہ تھتا گروکئے شہم در آیکا ات، گُرد و بُزین تتوار انت و تھتے دیمآ آسے ہیت مَشَل رۆک ات۔ اے مَشَل ہڈائے ہیتین روہ آنت۔ 6 تھتے دیمآ پورہ دریاے ات کہ چو شیشگا ات، چو بلورا۔

تھتے چپ و چاگردا، نیامجینا، چار سہدار ہستات کہ دیمآ و پُشتا سرجما چمش پر ات۔ 7 اتولی سہدار شیرئے پیما ات، دومی گوسکے* پیما، سیمیا مردمی دیمے پر ات و چارمی بالین وکابیئے* رنگا ات۔ 8 چہ اے چارین سہداران ہر یکیا شش بانزل و ہر نیمگا چہ پر ات، بانزلانی چیرا ہم۔ اے ہچ بس نکنت و شپ و رۆچ گوشگا ات:

«پاک انت، پاک انت، پاک انت،

پرواکین ہداوندین ہدا پاک انت،

ہما کہ ہست بوتگ، ہست انت و آیکی انت.»

14:3 ادا «آمین» بزبان ایسا مسیہ۔ 3:4 سنج، بزبان درین، رنگین کمان۔ 3:4 پشم، روبی و زُمرد گرانہین سنگ آنت۔ 7:4 گوسک، بزبان گولو، گوکے چک۔ 7:4 وکاب مزینن بالی شاہینے، اردو و پارسیا عقاب۔

پہ آیا ہڈوناک* بوتگ،

چہ شمئے دستا شتگ۔

سجھین زینتی و ڈریشوکین چیر

چہ شمئے دستا شتگ آنت و

نون ہچیر در گیکجگ نبت۔

15 اے چیزانی سئوداگر کہ چہ اے کھبگا هستومند بوتگ آنت، چہ آییئے آزابئے ترسا دور دورا اؤشتنت، گرونوت و پُرسیگ بنت۔ 16 گوشنت:

«آپسوز، آپسوز، او مزینن شہر!

چیا کہ لیلمین گڈ، جمو و زُنا سُہرین پڑشاک گورا دئیگ بوتے و

گون تلاء و گرانہاپین سنگ و مُورادا سمہیننگ بوتے،

17 بلہ چُشین بلاہین مال و ملکت یک ساہتیئے تھا تباہ کنگ بوت.»

سجھین ناہدا، جانشو و ہما مردم کہ دریا سیر کنت یا کار کنت دور اؤشتاتگ انت۔ 18 وهدے آییئے سچگئے دوش دیست، کوکارش کرت و گوشیتش: «اے مزینن شہرئے ڈولین دگہ شہرے بوتگ؟» 19 آہاک پہ سر بوتنت و گریوان و مۆتک آرانا کوکار کنگا انت:

«آپسوز، آپسوز، او مزینن شہر!

ہما کہ دریا بوجیکش ہستات،

چہ تئی مال و ملکتا هستومند بوتگ آنت،

بلہ یک ساہتیئے تھا تباہ کنگ بوتے.»

20 آییئے سرا شادھی کنت، او آسمانا!

شادھی کنت، او ہڈائے پلگارنگین مردمان، او کابید و پیگمبران!

چیا کہ ہڈایا ایشیے دادرسی ہما پیما کرتگ کہ ایشیا گون شما کرتگ۔

بابلئے آسر و آکت

21 پدا پُرواکین پریشنگیا، جنتری* تائے کڈین مزینن سنگے چست کرت و دریا دئور دات و گوشتی:

«گون ہمے تَرنیدیا مزینن شہر، بابل جہلاد دئور دئیگ بیت و

پدا ہچیر شوہاز کنگ بوت نکنت۔

22 چنگ جنوک، سازگر، نل و سُرنا جنوکانی سازئے تتوار

پدا ہچیر تئی تھا ایشکنگ نبت۔

ہچ ہنرئے ہنرمند

پدا ہچیر تئی تھا شوہاز کنگ نبت۔

جنتری تتوارے

پدا ہچیر تئی تھا ایشکنگ نبت۔

23 چراگئے زُرن

14:18 ہڈوناک، بزبان واہدار، آرمانی، لوٹوک، دلانگ۔ 21:18 جنتر دو سنگ آنت کہ گون آیان گندما دُشتنت و آرت کنت۔

⁹ هر وهدا كه سهدار تهته سِرا نِشتگينا، ابد تان ابد زندگينا شان و شوكت و شرب دئينت و آبيته سُگرا گرت، ¹⁰ گزا بيست و چارين كماش تهته سِرا نِشتگينه دِيما كپنت و هماليا نازيننت كه ابد تان ابد زندگ اِنْت، وتي تاجان تهته دِيما اِيَر كنت و گوشنت:

¹¹ «مته هُداوند مته هُدا!

تتو شان و شوكت، اِزْت و زوَر كرزته
چيا كه تتو سَجِهين چِيَر اَدُّ كرتگانْت و
سَجِهين چِيَر چه تتبي واهاگا
جوَر بوتگ و هستانْت.»

کتاب و گوراند

5 پدا من ديست كه تهته سِرا نِشتگينا كتابه، بزبان تومار * راستين دستا اِنْت كه پُشت و دِيمي نِشته اِنْت و هيت مَهر جنگ. ² و من پُرزورين پَرِشتگيه ديست كه گون بَرزين تتوارنا جار جنگا اِنْت: «كته اے مَهراني پَروشگ و تومارته پِچ كنگته لاهك اِنْت؟» ³ بله هجكس نِستات، نه آسانا، نه زمينه سِرا و نه زمينه چِيرا، كه اے تومارا پِچ كرت بكت و اِشيه تهها بچاريت. ⁴ و من زار زارا گريوگا اتان چيا كه هچ چُشين مردمه در نكپت كه اے تومارته پِچ كنگته لاهك بيته يا اِشيه تهها چارْت بكت. ⁵ بله چه كماشان يَكيا منا گوشنت: «مگريو، بچار يهودائه كيبهته شير، داووده اؤبادگ سوين بوتگ. آ، اے تومار و اِشيه هپتين مَهران پِچ كرت كنت.»

⁶ پدا من تهته سِرا، نياما، چارين سهدار و كماشاني نياما، گوراندے ديست كه اؤشتاتگانْت و گوشيگا هِلار كنگ بوتگانْت. گوراندا هيت كانث و هيت چَم پر اَت. اے هُدايه هپتين روه اِنْت كه سَجِهين زمينه سِرا ديم ديبك بوتگانْت. ⁷ گوراندا شت و توماري چه تهته سِرا نِشتگينه راستين دستا زرت. ⁸ وهدے توماري زرت چارين سهدار و بيست و چارين كماش گورانده دِيما كپنت، هر يَكيا چنگه دستا اِنْت و تلاهين دَرِش گون اَت كه سؤچكيا پُر اتنت. اے هُدايه پلگارتيگن مردمانی دوا اتنت. ⁹ آنوكين سوتے جنگا اتنت و گوشنت:

«تتو تومارته زورگ و

اِشيه مَهراني پِچ كنگته لاهك ائه

چيا كه تتو هِلار كنگ بوتگته و

گون وتي هونا په هُدايه چه هر كيبهله، زبان، كتوم و راجا

مردم په بها زرتگ.

¹⁰ تتو آ په مته هُدايه ديني پيشوا و بادشاهيه جوَر كرتگانْت و

آ، زمينه سِرا هكومت كنت.»

¹¹ پدا من چارت و اشكت كه بازين پَرِشتگينه تتوار اِنْت. اے لگاني لَك اتنت، هزاراني هزار. تهته چپ و چاگردا اتنت، سهدار و كماشاني چاگردا. ¹² گون بَرزين تتوارنا گوشگا اتنت:

«هما گورانده كه هِلار كنگ بوت،

كرزيت كه آبيا زور و مال و دانايي و واك و

تانكه شما اِشيه گناهان شريك مبيت و اِشيه اَزاب شمه سِرا مكپنت،
⁵ چيا كه اِشيه گناه سر په سر اِنْت و آسانا رستگانْت و هُدايه آبيته زدين كار يات كرتگانْت.
⁶ هرچه كه آبيا كرتگ گون آبيا هما پيما بكنيت و دو سري * بدئيتي،
هما پياله كه آبيا اير ريتكگ، چه هما پيالها په آبيا دو سري اير ريجيت.
⁷ همينچك كه وتا شان و شوكتي دانگ و ايش و نوشته تهها زندي گوازينتگ،
نون همينچك ازابي بدئيت،
چيا كه وتي دلا گوشگي:
«من ملكه آن و تهته سِرا نِشتگان،
جنزامه نه آن و هچير پُرس ننگدان.»
⁸ اِشاني سئوفا يك روجيه تهها آبيته ازاب، بزبان مرگ، پُرس و دُكَال كاينت و آ گون آسا سؤچگ بيت،
چيا كه هُداوندن هُدا پُرواك اِنْت و آبيته دادرسيه كنت.»

په بابلا سئے برا آپسوز

⁹ زمينه بادشاهان كه گون بابلته شهرا زنا كرتگ و ايش و نوشته زنديش گوازينتگ، وهدے آبيته سچگته دوتان گندنت، په آبيا گريوت و پُرسِيگ بنت. ¹⁰ آبيته ازابا كه گندنت، تُرنت، دور اؤشتنت و گوشنت:

«آپسوز، آپسوز، او مزنين شهرا!

او بابل، او مَهكَمين شهرا!

چيا كه يك ساهتنيه تهها تتبي دادرسيه وهد رست.»

¹¹ زمينه سفوداگر گريوت و په آبيا پُرسِيگ بنت، چيا كه آياني سامانان نون كس په بها زوريت: ¹² تلاه، نُگره، گرانبهان سنگ و مُروارد، ليلمين گد، جمو و هرير و رُزنا سُهَرين گد و هر پيمين و شَبزين دار، هر پيمين آجين * چير، چه گرانبهان دار، بُرنج، آسين و سينگ مُرُضرا جوَر كرتگين چير، ¹³ دارچيني، مساله، سؤچكي، مُر، سؤچكي، شراب، زئيتونته ئيل، كهترين اَرْت، گندم، كوك و پس، اسپ و اسپگاڙي، گُلام و انساني زند.

¹⁴ هما بَر و سمر كه شمه ارواه

گون من گوشت: «تو پرچا هئیران ائے؟ من ترا اے جنین و هما هیت سَرگ و ده کانئی رسترے رازا گوشان که جنین آییسا سوار انت. 8 آ رستر که تتو دیست، یک وهڊیا هست آت، نون نیست انت بله چه جُهَلین تَهترونا در آییگی انت و بریادیئے نیمگا رثوت. زمینا نشتگین هما مردم که چه جهائے جزو بئیگے وهڊا آیانی نام «زندئے کتابا» نَبشته نه انت، اے رسترا که گندنت هئیران بنت، چیا که اے رستر یک وهڊے هست آت و نون نیست انت بله پدا آییگی انت. 9 په ایشیئے سرید بئیگا داناین سَرے لوثیت. هپتین سر، هیت کوه انت که آیانی سرا جنین نشتگ. هیت بادشاه انت هم، 10 پنچے بادشاهی هلاس بوتگ، یکه ائون بادشاه انت و دگه یکه اَنگت نیثاتکگ و آ، وهڊے کنیت، اَلَم په کَمین وهڊیا مانیت. 11 هما رستر که یک وهڊے هست آت و نون نیست انت هشتمی انت، بله چه هپتینان یکه و تباهیئے نیمگا رثوت. 12 و دهین کانث که تتو دیستنت، ده بادشاه انت که اَنگت هچ بادشاهی ایش نشتگ، بله آیان رسترے همراہیا په یک ساهتیا بادشاهیئے اِھتیار رسیت. 13 اے سَجَهینانی مکسد یگ انت و اے وتی زور و اِھتیارا رسترا دئینت. 14 اے گون گورانڈا جنگ کننت بله گورانڈا اِشان پرؤش دنت، چیا که آ هُداوندانی هُداوند و بادشاهانی بادشاه انت و هما که گون آییسا گون بنت، آییئے تتوار جتگین، در چتگین و وپادارین همراه انت.»

15 نون پریشتگا منا گوشت: «هما آپ که تتو دیستنت، همؤدا که کُهَبگ نشتگ، کثوم، مَجی، راج و زبان انت. 16 هما رستر و دهین کانث که تتو دیستنت گون کُهَبگا نپرث کننت، آییسا وئیران و جاندر کننت، آییئے گوشتا ورنت و آییسا گون آسا سؤچنت. 17 چیا که هُدا یا آیانی دلا داتگ که هُدائے مکسدئے سرا کار بکننت، همشور ببنت و وتی بادشاهیا رسترا بدئینت تان هما وهڊا که هُدائے هیر سَرجم و پوره ببنت. 18 و هما جنین که تتو دیست، مزین شہر انت که زمینئے سرئے بادشاهانی سرا هُکمرانی کنت.»

بابلئے سرا زار و پریات

18 چه اے جیزان و رند من دگه پریشتگے دیست که چه آسمانا ایز آیکا ات. آییسا مزین اِھتیارے گون ات و زمین چه آییئے شان و شتوکتا رُزنا بوت. 2 گون مزین تتوارنا کوکاری کنت:

«کپتگ، کپتگ، مزین بابل،

نون پلپتین روہانی مندجاه بوتگ و

هر ناپاکین آرواھئے جاگه انت و

هر ناپاکین مُرگئے کدوہ انت و

هر ناپاک و بژناکین سَھدارئے لوگ انت.»

3 چیا که سَجَهین کثومان

آییئے زنائے مَسْت کَنؤکین شراب وارنگ.

جهائے بادشاهان گون آییسا زنا کرتگ و

دنیائے سئوداگر چه آییئے زیادهین ائیش و آسودگیان

هستؤمند بوتگ انت.

بابلئے سزا

4 رندا من چه آسمانا دگه تتوارے اِشکت، گوشگا ات:

«او منی مردمان! چه ایشیا در آیت

اِزْت و شتوکت و ستا دئیگ ببیت.»

13 آسمانا، زمینئے سرا، زمینئے چیرا و دریائے توکا، هر چه که آیانی تھا هست، من اِشکت سَجَهین اَدُ کرتگین چیر گوشگا انت:

«ستا، اِزْت، شتوکت و زور،

تھئے سرا نشتگینئے و گورانڈئے بات،

آبد تان آبد.»

14 چارین سَھداران «آمین» گوشت، کماش دیم په چیر کپنت و هُدا و گورانڈش نازینت.

مُهر پچ کنگ بنت

6 من دیست که گورانڈا چه هپتین مُهران ائولی پچ کرت و من اِشکت چه چارین سَھداران یکه گُرنڈئے تتوارے پئیم گوشگا ات: «بیا.» 2 من چارت ته اسپتین اسپے و اسپسوارا تیر کمانے گون. آییسا تاجے دئیگ بوت، سؤبین ات و په کیشتر سؤبین و کامیاب بئیگا دیم رثوان ات.

3 وهڊے گورانڈا دومی مُهر پچ کرت، من اِشکت دومی سَھدار گوشگا ات: «بیا.» 4 دگه اسپے دیم در آتک که چو آسا سَھر ات. اسپسوارا اے زور و واک دئیگ بوت که چه زمینئے سرا سَھل و اِمنیا هلاس بکنت که مردم یكدومیا بکُشنت. آییسا بلاهین زهمے دئیگ بوت.

5 وهڊے گورانڈا سئیمی مُهر پچ کرت، من اِشکت سئیمی سَھدار گوشگا ات: «بیا.» من چارت ته سیاهین اسپے و اسپسوارا شاهیمے* دستا انت. 6 من چه چارین سَھدارانی درنیاما تتوارے اِشکت، گوشگا ات: «کیلے* گندم په رُچئئے مُزا* و سئے کیلو جئو په رُچئئے مُزا، بله رُؤگ و شرابئے کیمتا کار مدار.»

7 وهڊے گورانڈا چارمی مُهر پچ کرت، من اِشکت چارمی سَھدار گوشگا ات: «بیا.» 8 من چارت ته منی دیم شونزین اسپے. اسپسوارے نام «مَرک» ات و مُردگانی جهان آییئے پُشتا ات. آیان زمینئے چارکئے* سرا زور و واک دئیگ بوتگ ات که په زَهم، دُکال* و وَا و چه زمینئے سرئے رسترانی دَستا اژدئے مردمان بکُشنت.

9 وهڊے گورانڈا پنچمی مُهر پچ کرت، من کُربانجاھئے چیرا همایانی ارواه دیستنت که هُدائے هیر و هما شاهدئے سئو یا کُشگ بوتگ انت که آیان برجاه داشتگ. 10 زار زارا گرئوگ و گوشگا انت: «او پاک و راستین هُداوند! تان کدین دادرسی نکنئے و مئے هؤنئے بیرا چه زمینئے سرا نشتگینان نگرئے؟» 11 آ سَجَهینان اسپتین پؤشاک دئیگ بوت و گوشگ بوتنت که کئے اَنگت سبر کنیت تان شمئے همراہین هزمتکار و شمئے برات*، شمئے دُولا کُشگ ببنت و حساب سَرجم ببیت.

12 من چارگا اتان، وهڊے گورانڈا ششمی مُهر پچ کرت، مزین زمین چنڈے آتک. رُچ چه مودا اَدُ کرتگین سوگی گُڈئے دُولا سیاه بوت، چاردهی ماه چو هؤنا سَھر تَرْت و 13 آسمانئے اِستار انچو زمینا کپنتت که انجیرئے درچک تَرندین گواتئئے دیم و تی کنگین* بران دئور دنت. 14 آسمان چو نَر اَنکگین توماربا شت و هر کوه و هر جزیره چه وتی جاها سُرینگ بوت.

15 پدا زمینئے بادشاه، مزین مردم، پئوچی سرمستر، هستؤمند، زوراور، هر گُلام و هر آراتین مردم، سَجَهینان وتا گارانی تھا و کوهانی سینگ و تلارانی نیاما چیر دات. 16 آیان گون کوه و تلاران گوشگ: «مئے سرا بکپیت و مارا چه تھئے سرا نشتگینئے چهرگا و چه گورانڈئے گُربا چیر بدئیت. 17 چیا که اِشانی گُربے مزین رُچ آتکگ و اِشبیئے دیم کئے اؤشتات کنت؟»

5:6 شاهیم، بران تور، ترازو. 6:6 آسلیگین یونانی لیزے مانا کیماس یک لیتر انت. 6:6 آسلیگین یونانی لیز «دینار» انت. 8:6 چارک، بران چه چار بهرا یکه. 8:6 دُکال، بران کُھت، هُشکسالی. 11:6 «برائے» مانا هر باورمند انت، مردین و جنین. 13:6 کَنک، بران نَرستگین بر.

یکسَد و چَل و چار هزار مردمئے مہر جنگ

7 چہ اِشان و رند من چار پریشنگ دیست. زمینئے چارین کُنڈان اؤشتانگ و زمینئے چارین گواش داشتگان تانکہ گواتے نہ زمین، نہ دریا و نہ دُرچکیئے سرا بکُشیت. 2 پدا من دکہ پریشنگے دیست کہ چہ ہما جاگھا چست بوت کہ رُوج دَر کثیت و زندگین ہُدائے مہری گون ات. آیا گون ہما چارین پریشنگان کہ زمین و دریائے تاوان دئیگے زور و واکش دئیگ بوتگ ات، سک کوکار کرت و گوشت: 3 «زمین، دریا و درچکان تان ہما وهدا تاوان مدییت کہ ما، مئے ہُدائے ہزمتکارانی پیشانیگا مہر نجتگ.» 4 و من ہمایانی حساب اِشکت کہ مہر جنگ بوتگان ات. چہ اسرائیلئے چُکانی سَجھین کیلہان، یکسَد و چَل و چار ہزار مردم مہر جنگ بوتگ ات: 5 چہ یهودائے کیلہا دوازده ہزار مردم مہر جنگ بوتگ ات، چہ روینئے کیلہا دوازده ہزار، چہ گادے کیلہا دوازده ہزار، 6 چہ اُشرئے کیلہا دوازده ہزار، چہ نپالیئے کیلہا دوازده ہزار، چہ مَسَّیئے کیلہا دوازده ہزار، 7 چہ شمونئے کیلہا دوازده ہزار، چہ لاویئے کیلہا دوازده ہزار، چہ ایساکارئے کیلہا دوازده ہزار، 8 چہ زبولونئے کیلہا دوازده ہزار، چہ ایسُپئے کیلہا دوازده ہزار، چہ بنیامینئے کیلہا دوازده ہزار کس مہر جنگ بوتگ ات.

اسپیٹ پُوشانی مزین مچئے

9 چہ اِشان و رند، من چارت تہ بلاہین مچئے کہ کسا حساب کرت نکرت. آ چہ ہر کثوم، کیلہ، راج و زبانا اتنت و تہت و گورانڈئے دینا اؤشتانگان ات. آیان اسپیتین پُوشاک گورا ات و مچئے پیش دستا ات. 10 پہ بُرزتوار کیوکارا اتنت: «رکینگ مئے ہُدائے دستا انت، ہمایئے کہ تہتے سرا نشتنگ و رکینگ گورانڈئے ہم دستا انت.» 11 سَجھین پریشنگ، تہتے چپ و چاگردا اؤشتانگان ات، کماش و چارین سہدارانی چپ و چاگردا. تہتے دینا، دیم پہ چیر کپنت و ہدالاش پرستش کرت. 12 گوشگا اتنت:

«آمین،
ستا و شوکت و
دانایی و شگرگزارى و اِزت و
زور و واک مئے ہُدایگ ات،
آبد تان آبد. آمین.»

13 چہ کماشان یکیا منا جُست کرت: «اے کہ اسپیتین پُوشاک گورا دئیگ بوتگ ات، اے کئے ات و چہ کجا آتگ ات؟» 14 من پَسَو دات: «واجه! تتو و ت زانئے.» نون آیا گون من گوشت: «اے ہما ات کہ چہ مزین آزابا در آتگ ات و وتی پُوشاکش گون گورانڈئے ہونا شُشتگ و اسپیت کرتگ ات. 15 ہمے سؤبا، اے ہُدائے تہتے دینا ات و شپ و رُوج، آییئے پرستشگا، آییئے ہزمتا کنت و ہما کہ تہتے سرا نشتگ اِشان ساہیل کنت. 16 چہ ادا و دیم اے نہ شدیگ بنت و نہ تئیگ، نہ اِشانی سرا رُوجئے بُرانز کپیت و نہ دکہ تپت و لوارے. 17 چیا کہ تہتے نیاما اؤشتانگین گورانڈ، اِشانی شپانک بیت و اِشان زنداپئے چمگانی راہا پیش داریت و ہدا چہ اِشانی چمان ہر آرسا پھک کنت.»

7 و من اِشکت کہ کُربانجاہ گوشگا ات:

«هئو، او پُرواکین ہداوندین ہدا!

تئی دادرسی راست و پہ آدل ات.»

8 نون چارمیا وتی دَرپ رُوجئے سرا ریتک و رُوجا اجازت دئیگ بوت کہ مردمان گون آسا بسوچیت. 9 مردم چہ اے سکین گرمیا سُنکت، بلہ پشومان بئیگ و ہدایا شان و شوکت دئیگے بدلا، ہما ہُدائے نامئے ہلاپا کُپرش کرت کہ اے آزابانی سرا اِہتیارى ہست ات.

10 رندا پنچمیا وتی دَرپ رسترئے تہتے سرا ریتک. آییئے بادشاہی سیاہ و تہار بوت و مردم چہ اے پریشانی وتی زبان و لَلکان جایگا اتنت. 11 پہ وتی درد و ریشان بُرین اُرشئے ہُدائے ہلاپا کُپرش کرت، بلہ چہ وتی کاران پشومان نبوتت.

12 پدا ششمیا وتی دَرپ مزین کثور، پراتئے سرا ریتک و کثورئے آپ ہُشک بوت تانکہ رُودراتکی بادشاہانی راہ ساپ بیبت.

13 من سئے پلینتین روہ دیست گوشگیگا پُگل اتنت کہ چہ اُزدیائے دیا، رسترئے دیا و چہ دروگین پیگمیرئے دیا در آیکا اتنت. 14 اے ہما پلینتین روہ ات کہ موزہ پیش دارنت و سَجھین دنیائے بادشاہانی کُرا رتوت کہ آیان پہ جنگ کنگا یکجاہ بکننت، ہما جُنگ کہ پُرواکین ہُدائے مزین رُوجا بیبت.

15 «چار، من دُزکایئے کایان. بھتاور ہما انت کہ آگاہ مانیت و وتی پُوشاکان تئیاز داریت تانکہ آ جاندرآ در میییت و آییئے ننگ کنگد مبیبت.»

16 پلینتین روہان اے بادشاہ ہما جاگھا مچ کرتنت کہ اِیرانی زبانا نامی ہارمگدون انت.

17 نون ہیمیا وتی دَرپ گواتا ریتک و بُرین تتوارے چہ پرستشگاھے تہتا آتک، گوشگا ات: «کار هلنگ.» 18 گُروکان جت، بُرین تتوار و گُرد بوت و انچین بلاہین زمین چنڈے آتک کہ چہ ہما وهدا کہ انسان زمینئے سرا پیداک بوتگ، چُشین زمین چنڈے نبوتگ، انچین زورمندین زمین چنڈے ات. 19 مزین شہر، باہل سئے نگرآ بہر بوت و کثومانی شہر کپنت و ہدایا مزین شہر، باہل یات ات و وتی گُرب و ہزمتے شرابے پیالہی آبیارا دات. 20 ہر خزیرہ گار بوت و ہچ کوہ پشت نکپت. 21 بلاہین ترؤنگلے بوت. ہر یک ترؤنگلے چَل کیلوئے * کساسا گران ات و چہ آسمانا مردمانی سرا کپت. آیان پہ ترؤنگلے توپانئے آزابا ہُدائے ہلاپا کُپر کرت، چیا کہ اے آزاب سک تُرناک ات.

مزین کھبگ

17 رندا چہ ہما ہپتین پریشنگان کہ ہپت دَرپش گون ات، یکے آتک و گون من ہبری کرت و گوشتی: «بیا ادا من ترا ہما مزین کھبگئے سزایا پیش داران کہ بازین آیبانی سرا نشتگ. 2 گون آیا زمینئے بادشاہان زنا کرتگ و زمینا نشتگین مردم آییئے زہکاریئے شرابا بیسار کرتگ ات.» 3 پدا پریشنگا منا روہئے تھا گیابانیا برت و من جنینے دیست کہ انچین رُونا سُہرین رسترئے سرا نشتگ ات کہ کُبری نامان پُوشنگ ات و ہپت سَرگ و دہ کائی پر ات. 4 جنینا جمو* و رُونا سُہرین گد گورا ات. گون تلاہ و گرانہاین سنگ و مُرواردا سمبہتگ ات. تلاہین پیالہے دستا آتی کہ چہ بڑناکین چیر و آییئے زہکاریانی پلینتین پُر ات. 5 آییئے پیشانیگا نامے نبشتہ ات کہ رازے ات: «مزین باہل. کھبگانی و زمینئے پلینتینی مات.» 6 نون من دیست کہ جنین چہ ہُدائے پلگارتگینانی و ایسائے شاہدانی ہونئے نوشگا نشہ و ملار ات. من کہ دیست، سک ہیران و ہبکہ منتان. 7 پریشنگا

16:21 اَسلیگین یونانی نشتانگ گوشیت: تالانئے. تالانت یک دابین زرے ات. یک تالانت، پانزدہ سالے مَرُ ات و گرانیا تالانتے کساس چَل کیلو ات. 17:4 جمو، رنگے کہ پارسیا بنفش و اردوا بنفش گوشتی.

تیبی راہ پہ اَدل و راستی اُنت،

او کٹومانی بادشاہ!

4 کئے اُنت کہ چہ تئو نثرسیت،

او ہڈاوند!

کئے اُنت کہ تیبی ناما شوکوٹ ندنت؟

چیا کہ تھنا تئو پاک ائے.

سجھین کٹوم کاینٹ و

تیبی بارگاہا ترا پرستش کننت،

چیا کہ تیبی اَدلین کار

زاهر بوتگ اُنت.»

ہیت پریشنگ و ہیت ازاب

5 چہ ایشا رند، من چارت و پرستشگاہ، بزبان «شاهدیئے تمبو» ارشا دیست کہ پیچ اُت. 6 ہیتین پریشنگ کہ ہیتین ازابش گون

انتت، چہ پرستشگاہا ڈُنا در اُتکنٹ. آیان سپا و رُڈناین لیلمین* گُڈ و پُوشاک گُورا اُت و سیننگا تلاہین پئی ایش بستگات. 7 پدا

چہ چارین سہداران یکیا ہیتین پریشنگا ہیت تلاہین دَرپ دات کہ چہ ہڈائے گُریا پُر انتت، اُبد تان اُبد زندگین ہڈائے گُریا.

8 پرستشگاہ چہ دوٹا پُر بوت کہ چہ ہڈائے شوکوٹ و آییئے زُورا اُتک و کُسا تان ہما وهدا پرستشگاہے تہا شت نکرت کہ ہیتین

پریشنگانی ہیتین ازاب سَرحم نبوتنت.

ہڈائے گُریئے ہیتین دَرپ

16 پدا من رُزین تئوارے اِشکت کہ چہ پرستشگاہا پینداک اُت و گون ہیتین پریشنگان گُوشگا اُت: «برٹوٹ و ہڈائے

گُریئے ہیتین دَرپان زمینئے سرا بریچیت.»

2 گُرا ائولی شت و وتی دَریی زمینئے سرا ریتک. ہما مردمان ہراب و دردناکین ریش در اُتک کہ رسترائے نشانیش پُر اُت و آییئے

بُنا پرستش کنگا انتت.

3 پدا دویمیا وتی دَرپ دَرپان سرا ریتک. دریا چو مُردگیئے ہونا بوت و آییئے تھے ہر سہدار مُرت.

4 پدا سٹیما وتی دَرپ کٹور و چمگانی سرا ریتک و آ ہون بوتنت. 5 گُرا من اِشکت کہ آپانی پریشنگ گُوشگا اُت:

«تئو اَدل ائے، تئو کہ ہستئے و بوتگئے،

او پاکین!

چیا کہ تئو اے دادرسی کرتگ اُنت.

6 اِشان تیبی پلگارتگین مردم و پٹیگمبرانی ہون ریتکگ،

پمیشکا تئو اِشانا ہون پہ نُوشگا داتگ.

اے ہمیشئے لاهک اُنت.»

ہیتمی مہر و تلاہین بوسوچ

8 وهدے گُورانڈا ہیتمی مہر پیچ کرت ارشا کِساس نیم ساہنا بیتشوری بوت. 2 پدا من ہیتین پریشنگ دیستنت کہ ہڈائے دینما اؤشتاتگ انتت. آیان ہیت کُریا دئیگ بوت.

3 دگہ پریشنگے اُتک و کُریانجائے کُرا اؤشتات کہ تلاہین بوسوچے* گون اُتی. آییبا باز سُوچکی دئیگ بوت کہ گون ہڈائے

سجھین پلگارتگینانی ڈوایان یکجائش بکنٹ و ہما تلاہین کُریانجائے سرا پینشش بکنٹ کہ ہڈائے تھتے دینما اُنت. 4 سُوچکیانی

دوٹ گون ہڈائے پلگارتگینانی ڈوایان ہئوار، چہ پریشنگے دستا ہڈائے کُرا رُزاد شتنت. 5 پدا پریشنگا بوسوچ زرت، چہ

کُریانجائے آسا پُری کرت و زمینئے سرا دئوری دات. گُردان گُرنڈت، رُزین تئوار چست بوتنت، گُروکان جت و زمین چنڈے اُتک.

کُریا

6 پدا ہیتین پریشنگان، کہ آیان ہیتین کُریا گون انتت، وتا پہ کُریانی جنگا تئیار کرت.

7 ائولیگا وتی کُریا جت، ترؤنگل و آس گون ہونا ہئوار زمینئے سرا ائیر ریچگ بوت. زمینئے سئے یک* آسا ائیر برت، درچکانی

سئے یک آسا ائیر برت و سجھین سزین کاہ آسا ائیر برتنت.

8 دومی پریشنگا وتی کُریا جت، بلاہین کُھنئے ڈولین چیرے کہ پھک بُ اُت، درپائے تہا دئور دئیگ بوت و درپائے سئے یک

ہون بوت. 9 درپایی سہدارانی سئے یک مُرت و بوجیگانی* سئے یک تباہ بوت.

10 سئیمی پریشنگا وتی کُریا جت، بلاہین استارے کہ مَشَلینئے ڈُولا رُوک اُت، چہ آسمانا کٹور و چمگانی سئے یکے سرا کپت.

11 استارئے نام «جنور» اُنت. آپانی سئے یک تھل بوت و بازین مردمے چہ آپانی تھلیا مُرت.

12 چارمی پریشنگا وتی کُریا جت. رُچئے سئے یک، ماہئے سئے یک و استارانی سئے یک اُنچش جنگ بوت کہ سئے یکش تھار

بوت. رُچا ہم وتی رُڈناییئے سئے یک گار دات و شپا ہم وتی رُڈناییئے سئے یک گار دات.

13 رندا من چارت و اِشکت کہ آسمانئے نیاما بالین وکابے کوکار کنگا اُت: «اُپسوز، اُپسوز، اُپسوز پہ زمینئے نندوکان، ہما

کُریانی تئوارانی سئوہا کہ اے دگہ سئیین پریشنگان جنگی اُنت.»

9 پنجمی پریشنگا وتی کُریا جت و من دیست کہ استارے چہ آسمانا بستگ و زمینا کپتگ اُت. آییبا جُھلین تھرونئے* چاتئے

دپئے کلیت دئیگ بوت. 2 استارا جُھلین تھرونئے چاتئے دپ پیچ کرت. نون چہ چاتا دوٹ چست بوت، گُوشیگیا چہ مزین

کورھیا دوٹ در آیکا اُت. چہ چاتا در آیکوین دوٹان رُوچ و آسمانئے دیم تھار کرتنت. 3 نون چہ دوٹان زمینئے سرا مدگ در اُتک و

اے مدگان زمینئے زومانی پیچمین زُورے دئیگ بوت. 4 گون اِشان گُوشگ بوت کہ تھنا ہما مردم کہ ہڈائے مہرش پینشانیکا پر

نہانت، آیان و آئید زمینئے سرئے ہچ کاہ و سبزگ یا دگہ کشار و دُرچکے تاوان مدئینت. 5 مدگان اے ہک دئیگ نبوت کہ اِشان

بکُشنت بلہ تھنا تان پنچ ماہا ازاب بکننت، اُنچین ازاب کہ چہ زومئے تجا* مردمیا رسیت. 6 آ رُچان مردم مرک لُوتنت بلہ مرکش

نرسیت. مرکسے لُوتوک بنت و مرک چہ آیان تچیت.

7 مدگ پورہ اسپانی پٹیما انتت کہ پہ جنگا تئیار کنگ بوتگ انتت و آپانی سرگئے سرا تلاہین تاجئے ڈولین چیرے انتت و چھرگش

انسانئے پٹیما انتت. 8 آپانی مود جنینی مودانی ڈُولا انتت و دننان شیرئے دننانانی پٹیما. 9 آپانی سینگا آسنی سینگ پُوش بستگ اُت

3:8 بوسوچ، بزبان جاگہ یا ذریے کہ آییئے سرا یا تہا سُوچکی دوٹ دئینت. 7:8 سئے یک، بزبان چہ سئے بہرا یکے. 9:8 بوجیگ، بزبان لانچ، یکدار،

کشتی. 1:9 تھرون، بزبان جھم، دوزہ. 5:9 تیج، بزبان نیش.

15:6 لہم، گُڈئے تھرے کہ اُنگریزا «لین» گُوشگ بیت.

و بانزلانی توارش پوره هما بازین آزابانی توارے ڈئولا انتت کہ اسپس بستگ و پہ جنگا مان رچنت. ¹⁰ زومانی ڈئولین لئک و تجش پر آت و لئکان اے زور مان آت کہ مردمان تان پنج ماہا ٹیپگ بکننت. ¹¹ بادشاہے هست آتیش کہ جھلین تھرونے پریشنگ آت، ایرانی زبانا نامی اَبَدُون آت و یونانیا، اپولیون.*

¹² اتولی «اَپسوز» گوستگ، بچار، چہ اے چیزان و رند دگہ دو «اَپسوز» آئیگی انت.

¹³ ششمی پریشنگا وتی کرنا جت و هما تلاہین کُربانجاہ کہ ہڈائے دیما انت، من چہ آئیے چارین کاننان توارے ایشکت. ¹⁴ گون ششمی پریشنگا، ہماییا کہ کرنایا گون آت، گوشگا آت، «ہما چارین پریشنگان آرات کن کہ مزین کئور پراتے کشا بستگانت.»

¹⁵ نون چارین پریشنگ آرات کنگ بوتنت کہ پہ ہما ساهت، رُوج، ماہ و سالا تیار کنگ بوتگانت کہ بنی آدمانی سٹے بکا بکشتت. ¹⁶ من ایشکت، اسپسوارین لشکر دو ہزار لک* آت. ¹⁷ ہما اسپ و اسپسوار کہ من اِلہامے تھا دیستنت، چُش انتت: اسپسوارانی سینگا آس رنگین، سیہسزین و زردین گوگرت رنگین سینگپوش بستگانت: اسپانی سر، شیرا سرگے ڈئولا انتت و چہ آیبانی دپا آس، دوٹ و گوگرت در آیکا آت. ¹⁸ بنی آدمانی سٹے بکا، سٹے آزابا کشت، بزبان ہما آس، دوٹ و گوگرتے آزابا کہ چہ اسپانی دپا در آیکا آت، ¹⁹ چہ کہ اسپانی زور آیبانی دپ و لئکانی توکا آت و آیبانی لئک مارے ڈئولا انتت کہ سرش پر آت و گون ایشان مردمش ٹیپگ کرتنت.

²⁰ پُشت کپتگین مردم کہ اے آزابان نکشتگانت، انگت چہ وتی دستانی کاران پشومان نبوتنت و تپوش نکرت و تلاہ، نُگرہ، بُرنج، سنگ و دارے ہما پلپتین ارواہ و بُثانی سجدہ کنگش یلہ نکرت کہ نہ دیست کنت، نہ ایشکت کنت و نہ راہ شت کنت.

²¹ اے مردم نہ چہ وتی کُشت و کوشان پشومان بوتنت، نہ چہ وتی سپر و جادوگریا، نہ چہ وتی زہکاریا و نہ چہ وتی ڈُزبان.

پریشنگ و کسانین کتاب

10 نون من دگہ پُرواکین پریشنگے دیست کہ چہ آسمانا ایر آیکا آت. جمبری پُوشاکی گُورا آت، سرا سنجے ایر آتی، چہرگی رُچے ڈئولا آت و پادی آسی مُکے پیما انتت. ² کسانین کتابے دستا آتی کہ پُچ آت. اے کتاب تومارے آت. پریشنگا وتی راستین پاد دریائے و چپین زمینے سرا ایر کرت و ³ کوکاری کرت، انچہ کہ شیرے گُرت و وھدے کوکاری کرت، ہپت گُرنڈے توار آت کہ ہبرا انتت. ⁴ وھدے ہپتین گُردان ہبر کرت من لوٹت بنیسانیش، بلہ توارے چہ آسمانا ایشکت، گوشگا آت: «ہرچے کہ ہپتین گُردان گوشت، چیرش بدے و نبشتہش مکن.»

⁵ پدا من ہما دریا و زمینے سرا اوشاتگین پریشنگ دیست کہ وتی راستین دستی آسمانے نیمگا چست کرت. ⁶ و ہمایئے سونگدی وارت کہ آید تان آبد زندگ انت، ہمایئے کہ آسمان و ہرچے کہ آسمانانی تھا هست، زمین و ہرچے کہ زمینا هست، دریا و ہرچے کہ دریائے تھا هست جوڑی کرتگانت. گوشتی: «نون وھد ہلاس انت. ⁷ ہڈائے راز ہما رُوجان سرجم بیت کہ ہپتمی پریشنگا وتی کرنایا جنگی بیت، ہما پیما کہ ہڈایا گون وتی ہرمتکارین پیگمبران جار جتگ.»

⁸ گُرا ہما توارا گون من پدا ہبر کرت کہ من چہ آسمانا ایشکتگانت. گوشتی: «برئو، ہما پچین تومارا بزور کہ دریا و زمینے سرا اوشاتگین پریشنگے دستا انت.»

⁹ من پریشنگے کُرا شتان و کسانین تومار لوٹت. آیبیا منا گوشت: «بزور و بوری. اے تیبی لاپے تھا تھل بیت بلہ تیبی دپا بینگے ڈئولا شیرکن.» ¹⁰ من کسانین تومار چہ پریشنگے دستا زرت و وارت. دپا بینگے ڈئولا شیرکن آت بلہ انچہ کہ من وارت، منی لاپ تھل بوت. ¹¹ منا گوشتی: «پہ تھو اے آلمی انت کہ پدا بازین کئوم، راج، زبان و بادشاہانی بارئو پیشگوئی بکنے.»

11:9 اَبَدُونے مانا تباہ کنگ و اپولیونے مانا تباہ کئوک انت. **16:9** اسلیگین نیشتانک گوشتی: «دو دہ ہزار ہران دہ ہزار.»

⁸ چہ ایشیا رند، دگہ پریشنگے، دومی پریشنگ آتک و گوشتی: «کپتگ، مزین شہر، بابل کپتگ، ہما کہ وتی زہکاریانی مَسْت کئوکین شرابی سچھین کئومانا وارپتگ.»

⁹ رندا دگہ پریشنگے، سیمی پریشنگ آتک. گون بُزین توارنا گوشتی: «اگن کسے رستر و آیبے بُنا پرستش بکنت و پینشانیکا یا دستا آیبے نشانا بزوریت، ¹⁰ آ، ہڈائے ہڑمے ہما پھکین شرابا وارت کہ ہڈائے گُریے پیالہا ریچگ بوتگ و گون آس و گوگرتا پاکین پریشنگانی دیما و گُورانڈے دیما ہم آزاب دئیگ بیت. ¹¹ آیبانی آزابے دوٹ آبد تان آبد چست بنت. ہما کہ رستر و آیبے بُنا پرستش کنت یا رسترے نامے نشانا زورنت، آیان رُوج و شپ ہج آرام نبیت. ¹² ادا ہڈائے پلگارتگینان سبر و اویار پکار انت، ہمایان کہ ہڈائے ہُکمانی سرا کار کنت و پہ ایسایا وتی ایمانے سرا مہر اؤشتنت.»

¹³ گُرا من چہ آسمانا توارے ایشکت، گوشگا آت: «نبشتہ کن: مُردگ بھتاور انت، ہما کہ چہ اِد و رند ہڈاوندے راہا مرنت.»

پاکین روہ ہم گوشتی: «ہنو، آیبانی زہمت کُشی ہلنت و آرام گرت، چہ کہ آیبانی کرتگین کار آیبانی ہمارا انت.»

زمینے روون و مویش

¹⁴ من چارت تہ اسپتین جمبرے و جمبرے سربرا پوره انسانے چُکے ڈئولینے نشنگ. آیبے سرا تلاہین تاجے و دستا تیزین داسے. ¹⁵ دگہ پریشنگے چہ پرستشگاہا در آتک، پہ بُزنتوارا دیم پہ ہماییا کوکارا آت کہ جمبرے سرا نشنگانت: «وتی داسا دیما بیار و بُرن، چہ کہ رُون و مویشے وھد آتکگ. زمینے کشار رستگ و تیار انت.» ¹⁶ گُرا ہما کہ جمبرے سربرا نشنگانت، وتی داسی زمینے سرا سُرینت و زمین روون و مویش بوت.

¹⁷ دگہ پریشنگے چہ آسمانی پرستشگاہا در آتک. آیبیا ہم تیزین داسے گون آت. ¹⁸ دگہ پریشنگے چہ کُربانجاہا آتک کہ آسے سرا اہتباری هستانت. آیبیا گون بُزین توارنا گون ہماییا گوشت کہ تیزین داسی گون آت: «وتی تیزین داسا دیما بیار و زمینے انگورے ڈرچکانی ہوشان بُر، چہ کہ نون انگور رستگانت.» ¹⁹ گُرا پریشنگا وتی داس زمینے سرا سُرینت، انگوری مِچ کرتنت و ہڈائے گُریے مزین شرابکُشی ہٹوئے* تھا دئور دانتت. ²⁰ شرابکُشی ہٹوئے چہ شہرا ڈن لگت دئیگ بوت و چہ ہٹوئا ہون در آتک. ہون انچو باز آت کہ اسپانی لگامان سر بوت و تان سینسد کیلومیترا* چو آیا تتک.

موسائے و گُورانڈے سئوت

15 رندا من آسمانا دگہ ہیران کئوک و بلاہین نشانے دیست، ہپت پریشنگ کہ ہپتین گُدری آزابش گون انتت، گُدری، پمیشکا کہ گون ایشان ہڈائے گُرب سرجم بیت.

² پدا من چیرے دیست، دریائے پیما آت بلہ چو شیشگا آت، گون آسا ہٹوار. و من دیست شیشگی دریائے کشا ہما اوشاتگانتت کہ رسترے سرا و آیبے بُت و نامے نمبرے سرا سوین بوتگانتت. چنکیش دستا آت کہ ہڈایا دانگانتت. ³ آیان ہڈائے ہرمتکار موسائے سئوت دپا آت و گُورانڈے سئوت ہم. گوشگا انتت:

«تیبی کار مزن و ہیران کئوک آت،

او پُرواکین ہڈاوندین ہڈا!

19:14 شرابکُشی ہٹوئے جاگے کہ انگور مان کنت و لگت دینت و انگورے شیرگا کشتت. **20:14** اسلیگین یونانی سیاہگ گوشتی: ہزار و ششسد استادیا.

آ کہ گون زہما کُشگ بیگی انت،
گون زہما کُشگ بیت.»
ایشیے تہا ہڈائے پلگار تگین مردمان اؤپار* و ایمائے زلورت انت.

چہ زمینا رستریے

11 گوا من دگہ رستریے دیست کہ چہ زمینا چست بیگا ات. ایشیا گورانڈیئے ڈٹولا دو کانٹ پر ات بلہ اؤدیائے ڈٹولا ہیرا ات.
12 ایشیا اتولی رستریے سچھین اہتیار گون ات و چہ ہمایئے نیمگا کار کنگا ات. زمین و زمینے سرا نشتگین مردمی پرماتنت کہ اتولی رستریے پرستشا بکننت، ہمایئے کہ کُشو کین ئی ڈراہ بوتگا ات. 13 ایشیا مزین نشانی پیش داشت، آسی ہم چہ آسمانا تان زمینا مہلوکتے چمانی دینما ایز گیتک. 14 اے نشانیاںی سؤبا کہ ایشیا رستریے دینما پیش دارگتے اجازت دئیگ بوت، ایشیا زمینے سرا نشتگین مردم زڈ دانتت. ہکمی دانتت کہ «ہما رستریے شریا بئے جوڑ کینت کہ زہمے لگنگی، ئیگ بوتگ بلہ آنکگ زندگ منتگ.» 15 دومی رسترا اجازت دئیگ بوت کہ اتولی رستریے بٹا ساہ مان بکنت تانکہ اتولی رستریے بٹ ہبر ہم کرت بکنت و ہمایان بکوشاریتیت کہ اے بٹا پرستش نکننت. 16 ایشیا سچھین مردم، کسان و مزین، ہستومند و نیرگار، آزارت و گلام، اے ہکم دانتت کہ وتی راستین دستا یا پیشانیگا نشانے پر بکننت، 17 تانکہ آہچی گپت یا بھا کرت مکننت، اگن نشانیش پر نہ انت. نشان رستریے نام یا آییئے نامے نمبر ات. 18 ادا ہکمت پکار انت. بل ہما کس رستریے نمبرا حساب کنت کہ زانتی ہست، چیا کہ اے نمبر بنی آدمیگ انت. و ایشیے نمبر ششسد و شست و وش انت.

گورانڈ و یکسند و چل و چار ہزارین مردم

14 رندا من چارت تہ ہما گورانڈ سہیونے کڑھے سرا اؤشتانگ و یکسند و چل و چار ہزار مردمی گون کہ آییئے و آییئے پتے نامش پیشانیگے سرا نشتہ انت. 2 و من تتوارے چہ آسمانا ایشکت، چو بازین آسانی تتوارا، پورہ بلاہین گرنڈیئے تتوار ات. اے تتوار کہ من ایشکت پورہ چنگ جنوک اتنت کہ وتی چنگان جنگا اتنت. 3 اے یکسند و چل و چار ہزارین مردم، تہتے دینما و چارین سہدار و کاماشانی دینما نؤکین سوتے جنگا اتنت. آبیڈ چہ ہما یکسند و چل و چار ہزارینان کہ چہ زمینا مۆکگ* بوتگا اتنت، دگہ کسا اے سوت در برت نکرت. 4 اے ہما ات کہ وتا گون جنینان پلیتیش نکرتگ چیا کہ دست نجتگین ات. ہر جاگہ کہ گورانڈ رتوت، اے زندگیری کنت. اے چہ مردمانی نیاما مۆکگ بوتگانٹ، ہڈا و گورانڈیئے اتولی بر و سمر ات. 5 چہ آسانی دپا ہچ درؤگ در نثباتکگ و بیمیثار انت.

سعیین پریشتگ

6 پدا من دگہ پریشتگے دیست، آسمائے نیاما بال ات. ابدی وشین مستاگے گون اتی کہ پہ زمینے سرے نشتگینان، پہ ہر کتوم، کبیلہ، زبان و راجا جاری بجنٹ. 7 گون برزین تتواریا گوشتی: «ہڈائے بیما دلا بداریت و آبی شان و شعوکت بدئیت چیا کہ آییئے دادریسے ساہت آنکگ و رستگ. ہماییا پرستش بکنیت کہ آسمان و زمین، دریا و آپی چمگی جوڑ کرتگانٹ.»

10:13 اؤپار، بزین سیر، تہمیل، برداشت. 3:14 مۆکگ، بزین پہ کسپے جانے رکینگا گرانین کیمتے دئیگ، پارسیا «بازخرد».

دوین شاہد

11 منا کڈ و کساس کنگی لئیے * دئیگ بوت و گوژگ بوت: «پاد آ، ہڈائے پرستشاگاھا و کربانجاھا کڈ و کساس کن و ہما مردمان حساب کن کہ اؤدا پرستش کنت. 2 بلہ پرستشاگاھے ڈئی پیشجاھا* بلہ کن، کڈ و کساسی مکن چیا کہ اے درکتومان دئیگ بوتگ. آ، پاکین شہرا تان چل و دو ماہا لگنمال کنت. 3 و من وتی دو شاہدا واک و اہتیار دئیان کہ تان ہما ہزار و دوسد و شستین رۆچان پیگمیری بکننت. اشان گونی گورا بیت.» 4 اے، ہما دوین زیتونے درچک انت، زمینے ہڈاوندئے دینما اؤشتانگین دوین چراگدان ات. 5 و اگن کسے اشان تاوان دئیگ بلوئیت، چہ اسانی دپا آس در کئیت و دژمنان وارت. گوا اگن کسے اشان تاوان دئیگ بلوئیت، ہمے ڈٹولا آما کُشگ بیت. 6 اشان آسمائے بند کنگے اہتیار گون انت تانکہ اسانی پیگمیریے رۆچان ہچ ہتور مبیٹ و اہتیارش ہست کہ آپا ہونے تہا بدل بکننت و ہر وھدا کہ بلوئنت، گون ہر پیمیین واپا زمینا جت کنت. 7 وھدے اشان وتی شاہدی سرجم کرت، چہ جھلین تھترونا در آبوکین رستر گون اشان جنگ کنت، اشان شکست دنت و کُشیت و 8 اسانی جون اورشلیمے* بازارا ایز کنگ بنت، ہما شہر کہ پہ مسالے سدوم و مسرے ناما زانگ بیت، ہمؤدا کہ اسانی ہڈاوند سلب کُشگ بوتگ. 9 تان سے و نیم رۆچا چہ ہر کتوم، کبیلہ، زبان و راجا مردم اسانی جونان چارنت بلہ کبر و کُپن کنگش نئیلنت. 10 زمینے سرا نشتگین مردم، اسانی سرا گل بنت و جشن گرت و پہ یکدومیا ئیکی دیم دئینت، چیا کہ اے دوین پیگمیران زمینے سرا نشتگین مردم آزار داتگانٹ.

11 بلہ سے و نیم رۆچا رند، چہ ہڈائے نیمگا زندئے روہ اسانی جون پر ترت و اے وتی پادانی سرا اؤشتانتت. ہرکسا کہ دیستنت، مزین ترسے آییئے جانا کپت. 12 پدا اشان برزین تتوارے ایشکت کہ چہ آسمانا گون اشان گوژگا ات: «ادا، برزاد بیایت.» اسانی دژمن چارگا اتنت و اے، جمریئے تہا برزاد آسمانا شنتت. 13 ہما دمانا بلاہین زمین چنڈے آنک و شہرے دہیک تباہ بوت. زمین چنڈا ہبت ہزار مردم مُرت. پشت کپتگینان سک باز ترست و برزین ارشے ہڈااش شان و شعوکت دات. 14 دومی «آپسوز» گوژگ، بچار، سیمی «آپسوز» زوت آئیگی انت.

ہپتمی کرنا

15 ہپتمی پریشتگا وتی کرنا جت. آسمانا برزین تتوار اتنت کہ گوژگا اتنت:

«دنیاے بادشاہی مے ہڈاوند و

آییئے مسیہے بادشاہی جوڑ بوتگ و

آ ابد تان ابد بادشاہی کنت.»

16 نون بیست و چارین کاماش کہ وتی تہتانی سرا ہڈائے دینما نشتگانٹ، دیم پہ چیر کپنتت و ہڈااش نازینت. 17 گوژش:

«پرواکین ہڈاوندین ہڈا!

ما تئی شگرا گرین،

ہما کہ ہست انت و ہست بوتگ،

چیا کہ تتو وتی مزین زور و واک دستا گپتگ و

ہکمرانی پندات کرتگ.

1:11 اسلیگین یونانی نشتانک گوشتی: منا کلم و کاشے دئیگ بوت کہ کڈ و کساس کنگی لئیے پیما ات. 2:11 پیتشجاہ، بزین پیتشجاہ، لوگے چاردیوال، سہن. 8:11 اسلیگین یونانی نشتانک گوشتی: مزین شہرے.

18 کنوم زہر گپتگانت و
تثیی گزب آتکگ.
مردگانی دادرسیئے وهد رستگ.
تثیی ہزمتکارین پیٹگمبران،
تثیی پلگار تگینان و
هرکسا کہ تثیی نامئے تُرس هست،
کسان و مزن،
آیانی مُڑ دئیگئے وهد آتکگ و
ہمایانی برباد کنگئے وهد
کہ زمینا برباد کنگا آنت.»

19 پدا ہڈائے پرستشگاہ آرشا پیچ کنگ بوت و ہڈائے اُهد و کرائے پیٹی،* آئیئے پرستشگاہئے تھا گندگ بوت. گزوکی شہم،
بُرزین تئوار و گزند اتنت، زمین چنڈ و سَک باز ترؤنگل بوت.

جنین و اژدیا

12 آسمانا مزین نشانے زاهر بوت: جنینے کہ رُچ آئیئے پُشاک آت، ماہ پادانی چیرا و دوازدہ استاری تاجے سرا آتی.
2 لاپی پُر آت و چہ چلگی دردان کوکارا آت، چلگ بیگیئے تئورشتان آت. 3 پدا دکہ نشانے آسمانا زاهر بوت: بلاہین
سُہرین اژدیا، ہیت سَگ و دہ کانئی پر آت و ہیت تاجی سرا آت. 4 اژدیا ئے لٹکا آسمانے استارانی سَے یک رُپت و زمینا دئور
دات. جنین کہ چُکا کچی آت، اژدیا، جنینے دِیما اؤشتاتگ آت تان انچو کہ آئیئے چُک پیداک بیت، ہما دمانا چُکا بوارت. 5 جنینا
مردین چُکے پیداکرت، ہما کہ «آیسا سَجھین کئومانی سرا گون آسنین آسایا ہکمرانی کنگی آنت.» جنینے چُک پیچ گرگ و ہڈا و
آئیئے تہتے کزا برگ بوت. 6 جنین تتک و گیابانا شت کہ اژدیا ہڈایا پہ جنینا جاگھے تئیار کرتگ آت تانکہ آ، ہزار و دوسد و شست
رُچا اژدیا چارگ و دلگوش کنگ ببیت. 7 پدا آسمانا جُگے بندات بوت. میکایل و آئیئے پریشتگان اژدیا ئے ہلاپا جُگ کرت.
اژدیا و آئیئے پریشتگان ہم جُگ کرت. 8 بلہ اژدیا سرزور نبوت و چہ اِد و رند آسمانا پہ آیسا و آئیئے پریشتگان جاگھے نبوت.
9 بلاہین اژدیا در کنگ بوت، ہما کوہنین مار، کہ ایلبس و شتیتان گوشگ بیت و سَجھین دنیاپا گمراہ کنگا آنت. آ گون وتی
پریشتگان زمینا دئور دئیگ بوت.

10 پدا من بُرزین تئوارے چہ آسمانا ایشکت کہ گوشگا آت:

«نون رَکینگ و زور و
مئے ہڈائے بادشاہی و
آئیئے مَسیہئے اہتیار رستگ،
چیا کہ مئے براتانی بھتام جنوک،
ہما کہ رُچ و شپ آیانی سرا
مئے ہڈائے دِیما بھتام جنگا آت،
گلینگ بوتگ.

11 مئے برات، گوراندئے ہون و

وتی شاہدیئے لہزئے سئوبا،
بُہتام جنوکئے سرا بالادست بوتگ آنت.
مرکئے دِیما آیان وتی ساہئے ہچ پرواہ نکرتگ.
12 ہمیشکا شاہدی کنیت،
او آسمانان و آسمانانی نشتگینان!
بلہ بَرَن و آپسوز پہ شما،
او زمین و دریا!
چیا کہ شتیتان پہ شما اِیر آتکگ،
چہ زہرا سَک پُر آنت،
چیا کہ زانت کہ آئیئے وهد کم آنت.»

13 وهدے اژدیاپا دیست کہ من گلینگ و زمینا دئور دئیگ بوتگان، ہما جنینے زندا کپت کہ مردین چُکی پیداکرتگ آت. 14 جنینا
مزینن وکابئے دو بانزل دئیگ بوت تانکہ بال بکنت و گیابانا وتی جاگھا شت بکنت. آ، اژدیا تان وهدیا، وهدان و نیم وهدا* چہ مارئے
دزرسا دور دارگ و ہتیلداری کنگ بیت. 15 گزا مارا چہ وتی دِیما کئورئے پیٹما آپ پیژار دات تان جنینا ہار ببارت. 16 بلہ زمینا
جنین کُمک کرت، وتی دِیما پیچ کرت و ہما کئوری اِیر برت کہ اژدیاپا چہ وتی دِیما در کرتگ آت. 17 اژدیا جنینے سرا سَک زہر گپت
و گون آئیئے اے دکہ چُکان پہ جُنگا در کپت، گون ہما چُکان کہ ہڈائے ہکمانی مئوک آنت و پہ ایسایا وتی شاہدیئے سرا مہر
اؤشتاتگ آنت. 18 نون اژدیا، تئیبائے ریکانی سرا اؤشتات.

چہ دریاپا رستریئے

13 گزا من دیست کہ چہ دریاپا رستریئے چست بیگا آت. دہ کانٹ و ہیت سَگی پر آت. کانٹانی سرا دہ تاج اتنت و آئیئے ہر
سَگئے سرا کُپری نام پر آت. 2 ہمے رستر کہ من دیست، پُلنگیئے ڈئولا آت. پادی پورہ مَمی* پادانی پیٹما اتنت و دِیما
شیری دِیئے پیٹما. اژدیاپا وتی زور، وتی تہت و وتی بلاہین اہتیار ایشیارا دانت. 3 رستریئے یک سَگیا گوشبگا کُشوکین ئے پر
آت، بلہ کُشوکین پُر ڈراہ بوتگ آت. سَجھین زمین ہتیران بوت و رستریئے زندگیری ای کرت. 4 آیان ہمے اژدیا پرستش کرت چیا کہ
رسترا اہتیار دانتگ آت و رستریئے پرستش کرت و گوشش: «کنے رستریئے ڈئولا آنت؟ کنے گون ایشیا جنگ کرت کنت؟» 5 رسترا
دِیما دئیگ بوتگ آت کہ بٹاک جنگ و کُپرن ہبر کنگا آت و اہتیار دئیگ بوتگ آت کہ تان چل و دو ماہا ہرچے کہ کنگ لوتیت،
بکنت. 6 ایشیا وتی دپ، ہڈا، ہڈائے نام و آئیئے منندجہئے ہلاپا، بزبان ہمایانی ہلاپا پہ کُپر کنگا پیچ کرت کہ آرشا نشتگ آت.
7 آیسا اجازت دئیگ بوت کہ ہڈائے پلگار تگین مردمانی ہلاپا جُگ و جدال چست بکنت و آیان پرؤش بدنت. آیسا ہر کبیلہ، کئوم،
زبان و راجئے سرا اہتیار دئیگ بوت. 8 زمینے سرا نشتگین سَجھین مردم رسترا پرستش کنت، آ سَجھین کہ آیانی نام دنیا ئے اڈ
بٹیگا پیسر «زندئے کتابے» تھا، گوراندئے کتابا نشتہ کنگ نبوتگ اتنت، ہما گوراندئے کہ ہلار کنگ بوتگ آت. 9 ہرکسا کہ گوش
پر، گوش بداریت.
10 «آ کہ بندیک بیگی آنت،
بندیجاہا رئوت.